

Til sidst foreslår vi fra Dansk Folkepartis side, at der bør indføres langt højere straffe for overtrædelse af hundeloven, og jeg kunne høre flere gode toner fra partierne om, at man støtter det her. I dag får man typisk en bøde på 500-600 kr., det vil sige ca. 600 kr. for, f.eks. at ens hund har bidt en kat – et kæledyr – ihjel eller skambidt et barn. Dansk Folkeparti mener, at bødeniveauet skal firedobles, så det minimum koster 2.000 kr. at overtræde hundeloven.

Der er et stort behov for at skærpe loven på det her område. Kamphundene skaber stor utryghed i Danmark, og det har jeg bl.a. bemærket ud fra de mange læserbreve, som man ser i aviserne, om kamphunde, og ud fra de utallige henvendelser, jeg også selv har fået på e-mail og telefon, fra bekymrede danskere. Og jeg forstår godt deres bekymring. Vi har i Folketinget pligt til at tage deres bekymring alvorligt, og bekymringen er fuldt berettiget. Ifølge Dansk Kennel Klub er der hver 14. dag en kamphund, der går amok, og indtil videre er det udelukkende dyr, der er blevet bidt ihjel af aggressive kamphunde, men jeg frygter den dag, hvor et barn mister livet på grund af en kamphunds ustyrlige adfærd. Det skal forhindres for alt i verden, og Dansk Folkeparti mener, at det forslag, som vi har fremlagt, vil hjælpe på netop det.

I debatten i medierne har det også været fremme, hvorvidt en hund, der har skambidt et andet dyr eller et menneske, skal vurderes af en hundepsykolog, før den eventuelt aflives. Dansk Folkeparti mener, at der bør ske øjeblikkelig aflivning i de situationer, hvor en hund har hægtet sig fast i og skambidt et dyr eller et menneske. Hunden har jo allerede en gang for alle vist sig at være farlig, og derfor bør hunden også hurtigt aflives uden forinden at være blevet bedømt af en psykolog.

Selv om ministerens toner er nye i denne debat – ministeren skal selvfølgelig have ros for nu at melde ud, hvad regeringen vil, og for, at der endelig sker noget på området – synes Dansk Folkeparti ikke, det er godt nok. Vi synes, det skulle være sket for lang tid siden, og at ministeren har været for langsom til at gå ind i den sag. Vi er nødt til at gribe ind hurtigst muligt, lige nu og her. Fra Dansk Folkepartis side har vi mistet tålmodigheden, og det kan jeg også ud fra det andet forslag, vi behandler her i dag, se at man fra andre partiers side har gjort.

I Dansk Folkeparti vil vi gerne se resultater, vi vil gerne have nogle resultater lige nu og her, og derfor ser vi selvfølgelig frem til, at vi forhåbent-

lig er nogle partier her i Folketinget, der i et flertal kan blive enige om at skærpe hundeloven, således at bekymrede danskere ikke, når de går på gaden med deres hund og med deres børn, skal frygte, at der lige pludselig kommer en kamphund løbende og vil bide, og måske skambider den et barn, for vi ved ikke, om det er det, der bliver det næste, men det skal vi gøre alt i verden for at bekæmpe. Dansk Folkeparti har taget initiativet til at bekæmpe det, og jeg håber, at et flertal i Folketinget vil være positive over for netop det.

Kl. 14:47

Formanden:

Tak til fru Marlene Harpsøe.

Der er ikke ønske om korte bemærkninger, og hermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 178:

Forslag til folketingsbeslutning om, at det skal betragtes som en skærpende omstændighed ved straffastsættelsen, når et barn er vidne til vold udøvet mod en til barnet nærstående person.

Af Marlene Harpsøe (DF) m.fl.
(Fremsættelse 14.04.2009).

Kl. 14:48

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet, og justitsministeren lægger for.

Kl. 14:48

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Beslutningsforslaget går ud på at pålægge regeringen inden udgangen af 2009 at fremsætte forslag om ændring af straffeloven, så det, som det står i beslutningsforslaget, vil indgå som en skærpende omstændighed ved straffastsættelsen, når et barn er vidne til vold udøvet mod en til barnet nærstående person. Der henvises i bemærkningerne særligt til tilfælde, hvor barnets

far begår vold mod barnets mor, mens barnet overværer det.

Jeg vil gerne slå fast, at regeringen er meget optaget af den her problematik. Vi kan ikke have, at børn er vidne til, at mor og far slås, at kvinder bliver lemlæstet, bliver slået ned af mænd eller af andre også nærtstående familie-medlemmer. Det er helt uacceptabelt, og derfor skal vi gøre alt, hvad vi kan, for at beskytte og hjælpe ofre for vold i familier, herunder de børn, der bliver udsat for den traumatiske, den grusomme oplevelse at overvære f.eks. forældres vold mod hinanden.

Regeringen har iværksat en række tiltag på området og har bl.a. fremlagt to handlingsplaner til bekæmpelse af mænds vold mod kvinder og børn i familien. I handlingsplanerne er der også fokus på, at børn og unge, der er vidne til vold i hjemmet, skal have den nødvendige hjælp og støtte. F.eks. tog det daværende Socialministerium i 2006 et initiativ til et udviklingsprojekt for bl.a. børn, som oplever vold i familien. Formålet er at opsamle viden og samtidig udvikle og yde behandlingsmæssig støtte til disse børn.

Jeg vil også fremhæve, at der med forliget om satspuljen for 2009 blev afsat 35 mio. kr. over de næste 4 år til gennemførelse af en ny national strategi mod vold i nære relationer. Det arbejde er nu i fuld gang.

Om beslutningsforslaget, som vi behandler her i dag, vil jeg gerne sige følgende:

Intentionerne er gode og rigtige. Vi er helt enige i selve filosofien bag forslaget. Sagen er blot den, at når domstolene i dag skal udmåle straffen i en konkret straffesag, tages der hensyn til både skærpende og formildende omstændigheder i sagen. Straffelovens § 80 angiver de hovedhensyn, der skal lægges vægt på ved strafudmålingen. Bl.a. spiller lovovertrædelsens grovhed en væsentlig rolle, og ved vurdering heraf skal der tages hensyn til den skade, fare og krænkelse, som er forbundet med lovovertrædelsen.

Straffelovens §§ 81 og 82 opregner en række nærmere omstændigheder, som der i almindelighed skal lægges vægt på i skærpende henholdsvis formildende omstændigheder. Det ligger fast, at der ikke er tale om udtømmende opregninger i disse bestemmelser, og retten kan således i konkrete sager også lægge vægt på andre relevante forhold, selv om de ikke udtrykkeligt er nævnt i straffeloven.

Som omtalt i beslutningsforslagets bemærkninger har jeg i et svar til Folketingets Retsud-

valg redegjort for, at selv om det ikke udtrykkeligt er nævnt som en skærpende omstændighed i straffeloven, vil domstolene efter almindelige strafudmålingsprincipper kunne tillægge det vægt i skærpende retning, hvis f.eks. en fars vold mod moren begås, mens børnene er til stede og ser på det. Rigsadvokaten har henvist til flere konkrete afgørelser, hvor retten netop udtrykkeligt i skærpende retning har lagt vægt på, at vold mod en mor blev udøvet, mens børnene var til stede.

Det er desuden vigtigt, at være opmærksom på, at den omstændighed, at volden er begået i overværelse af børnene, godt kan have betydning for rettens vurdering af, hvad der vil være en passende straf, selv om det ikke udtrykkeligt er fremhævet i dommerens præmisser.

Rettens vurdering af strafspørgsmålet er således udtryk for en samlet vurdering af alle relevante skærpende og formildende omstændigheder. Det er ikke nødvendigvis sådan, at alle de enkelte momenter bliver særskilt nævnt i dommen.

Det er på den baggrund regeringens opfattelse, at den lovregel, som beslutningsforslaget lægger op til, er overflødig, fordi den blot vil udtrykke, hvad der allerede er gældende ret i medfør af almindelige strafudmålingsprincipper.

I begrundelsen for beslutningsforslaget er der bl.a. henvist til, at man i Sverige har en særlig regel om strafudmåling i tilfælde, hvor et barn overværer vold mellem forældre. Da en sådan regel som nævnt vil være overflødig her i landet, mener jeg ikke, det i sig selv kan være afgørende for argumentationen, at man har en sådan udtrykkelig lovregel i Sverige. Jeg tror, at man ville få en alenlang liste over forskellige skærpende og formildende omstændigheder i vores straffelov, hvis vi forsøgte at indoptage alle de særbestemmelser, der måtte være i straffelovene i vores nabolande og andre lande, som vi normalt sammenligner os med.

Jeg mener, at ikke mindst i straffelovssammenhæng er det vigtigt at holde fast i princippet om ikke at gennemføre overflødig lovgivning, og jeg mener, at det bør være substansen, det drejer sig om. Den er altså, at domstolene inden for rammerne af den gældende lovgivning ved strafudmåling kan tillægge og rent faktisk også har tillagt det vægt som en skærpende omstændighed, at vold i familien er begået, mens børnene var til stede.

Ligesom for at understrege vigtigheden og betydningen af, at regeringen tager det her me-

get alvorligt, har jeg også aftalt med Rigsadvokaten, at der kommer et brev fra Rigsadvokaten til alle anklagerne om, at det skal tages med i betragtning ved alle sager fra anklagemyndighedens side, at det skal være en skærpende omstændighed, når børn overværer vold i hjemmet.

Sammenfattende kan regeringen på baggrund af det, jeg har sagt, ikke støtte beslutningsforslaget, selv om regeringen selvfølgelig er helt enig i den kriminalpolitiske holdning, der ligger bag forslaget.

Kl. 14:54

Formanden:

Tak til justitsministeren. Der er ønske om en kort bemærkning fra fru Marlene Harpsøe.

Kl. 14:54

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg kunne jo nærmest ikke få armene ned i morges, da jeg sad i min bil på vej herind kl. 7.00 og hørte radioavisen. For i radioavisen kom det frem, at justitsministeren nu vil indskærpe over for domstolene, at det altså skal være strafskaerpende, når børn har overværet vold. Det er jo fantastisk, for det er netop det, som vi fra Dansk Folkepartis side foreslår her i dag. Det er det beslutningsforslag, vi har fremsat. Så jeg vil da selvfølgelig bruge den her lejlighed til at takke ministeren for netop sådan set at bakke op om vores forslag og for at gøre noget ved sagen. Det er vi selvfølgelig rigtig positive over for fra Dansk Folkepartis side, så ministeren skal have tak for, at han har lyttet til Dansk Folkeparti i den her sag.

Kl. 14:55

Formanden:

Der er ikke flere ønsker om korte bemærkninger, men det er justitsministeren.

Kl. 14:55

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil gerne takke tilbage. Jeg lytter altid til Dansk Folkeparti, og der er et excellent, fremragende forhold mellem Dansk Folkeparti og regeringen, også i sager som denne. Så jeg kvitterer for takken og takker tilbage.

Kl. 14:55

Formanden:

Så takker jeg også justitsministeren for taksigelserne. Den næste i ordførerrækken er hr. Flemming Møller.

Kl. 14:55

(Ordfører)**Flemming Møller (V):**

Da Venstres ordfører ikke kan være til stede, læser jeg ordførertalen op på Venstres vegne:

Vold er fuldstændig uacceptabelt, det er et overgreb mod andre mennesker. Vold med børn som vidner er endnu værre. Her er der to ofre, den, der bliver slået, og barnet, der ser på. Det barn er forsvarsløs og kan risikere men for resten af livet. Derfor har vi fuld forståelse for Dansk Folkepartis bekymringer.

Det er allerede muligt for retten at vurdere det som en skærpende omstændighed, hvis børn overværer vold. Justitsministeren har bedt Rigsadvokaten indskærpe over for anklagemyndighederne, at de i højere grad bør benytte sig af denne mulighed for at indskærpe straffen. Dette finder Venstre meget positivt. Justitsministeren har netop redegjort for en del af regeringens initiativer på dette område. Der er handlingsplaner, som regeringen har lanceret for at bekæmpe mænds vold mod kvinder og børn. Det er initiativer, som skal opsamle viden og øge behandlingsmæssig støtte til børnene osv.

Det er vigtigt at understøtte en hård og konsekvent retspolitik med en forebyggende og hjælpende indsats over for ofrene. I Venstre er vi enige i, at det bør være en skærpende omstændighed, hvis børn er vidne til vold mod deres familie. Det er allerede i dag muligt at inddrage det som en skærpende omstændighed. Med tilfredshed konstaterer Venstre, at justitsministeren har fået Rigsadvokaten til at indskærpe over for anklagemyndighederne, at det bør betragtes som en skærpende omstændighed, hvis børn er vidne til vold.

Venstre er således enig med Dansk Folkeparti i, at det bør være en skærpende omstændighed. Venstre kan konstatere, at regeringen allerede har reageret på det. Venstre kan på den baggrund ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 14:57

Formanden:

En kort bemærkning fra fru Marlene Harpsøe.

Kl. 14:57

Marlene Harpsøe (DF):

Kan Venstres ordfører bekræfte, at ministeren rent faktisk først tog initiativ til det her, da Dansk Folkeparti fremsatte det her beslutningsforslag? Og sjovt nok, samme dag som Dansk Folkepartis forslag om netop det her skal behandles i Folketinget, melder ministeren ud i pressen, at nu vil ministeren tage initiativ til at sikre, at de strafskaerpelser, som der er mulighed for i straffeloven i dag, rent faktisk også effektueres.

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:58

Flemming Møller (V):

Jeg læser som sagt kun talen op, så derfor kan jeg ikke kommentere.

Kl. 14:58

Formanden:

Tak til hr. Flemming Møller. Der er ikke flere ønsker om korte bemærkninger. Så er det fru Julie Rademacher som ordfører.

Kl. 14:58

(Ordfører)

Julie Rademacher (S):

Socialdemokraterne er enige i, at man bør skærpe strafudmålingen, hvis der har været et barn til stede, mens en forælder har udøvet vold mod en anden forælder. Men straf løser ikke problemet i sig selv. Mellem 20.000 og 22.000 danske børn lever i hjem med vold. Hvert andet af disse børn overværer vold, og hvert fjerde af disse børn bliver selv udsat for vold. Det er frygteligt at overvære vold, og det er særlig belastende for et barn, der oplever den ene forælder udøve vold mod den anden. Børn bliver rystet i deres virkelighedsopfattelse, når de ser, at en person, der normalt drager omsorg for dem og beskytter dem, pludselig ikke kan beskytte sig selv, og når den anden part overtræder alle grænser for, at man kan føle sig tryk og mærke kærligheden.

Som det er i lovgivningen i dag, er det alligevel ikke en skærpende omstændighed, når forældre slår på hinanden, mens deres børn er til stede. Børn er fuldstændig overset i rigtig mange voldssager. De bliver alene betragtet som vidner, og det, selv om vold kan have store konsekvenser for barnet.

Vi ved, at børn ofte føler skyld, når mor slår far, eller far slår mor: Kunne jeg have stoppet det? Kunne jeg have gjort noget? Der er lavet flere undersøgelser af, hvordan børn pådrager sig psykiske men eller traumer for resten af livet, hvis de gentagne gange overværer vold i hjemmet.

Ifølge Børns Vilkår kan børn komme til at lide af utryghed, angst, lav selvfølelse, depression, uro, aggression og generel frygt, hvis de overværer vold. Nogle børn får også somatiske symptomer som hovedpine, mavepine, søvnløshed, og nogle tisser endda i sengen.

Vi anerkender i dag ikke børnenes oplevelse af vold. Vi anerkender ikke de men, de får, og vi

er slet ikke nede i børnehøjde med en forståelse af børnenes situation. Vi vil gerne hen til, at barnet ikke bare er et vidne, det skal også betragtes som forurettet part i sådanne sager. Derfor mener vi, at det er fornuftigt at gå ind nu, som Dansk Folkeparti og også ministeren gør, og diskutere det og se, hvad vi kan gøre.

Vi vil fra politisk hold gerne tage ansvar. Vi vil gerne tage børnenes parti ved at få det skrevet ind i loven, at det skal være en skærpende omstændighed i forbindelse med strafudmålingen. Men der har også været en spøjs proces omkring hele den her sag. Så vi glæder os rigtig meget til forhandlingerne i udvalget.

I straffelovens § 81 er der i dag allerede anført de almindelige hensyn, der i almindelighed skal indgå som skærpende omstændigheder ved straffens fastsættelse. Der er hele 12 af slagsen, som bevæger sig på et forholdsvis konkret niveau, og vi kan derfor ikke se, at der skulle være nogen principielle problemer i at tilføje endnu et punkt om børn.

Men jeg vil også gerne spørge lidt ind til regeringens handlingsplaner fra 2006, som ministeren bryster sig lidt af. Jamen mange af de her handlingsplaner er jo tilbage fra 2006. Hvad har resultaterne været? Hvor mange kvinder og hvor mange børn har man egentlig hjulpet fra regeringens side? Det ville være rart, hvis ministeren endnu en gang forholdt sig lidt mere til virkeligheden end blot til fine ord.

Vi ser frem til forhandlingerne, og vi tager helt sikkert børnenes parti i den her sag. Børn har alt for længe været de tavse tabere i sager om vold i familien. Det skal der laves om på. Det gør vi ved at stille os positive an, og vi vil godt kigge på at skærpe strafudmålingen, hvis der har været et barn til stede, mens en forælder har udøvet vold mod en anden forælder. Men dette bør følges op med en generelt bedre og mere massiv indsats for voldsramte familier. Straffe i sig selv løser desværre ikke alle problemer med vold i familierne. Vi er nødt til fra politisk hold at gøre meget mere.

Kl. 15:02

Formanden:

Der er ikke ønske om korte bemærkninger. Tak til fru Julie Rademacher. Den næste ordfører er fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 15:02

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg vil starte min tale her i dag med en lille fortælling. Det er nemlig ikke ret lang tid siden, at

jeg mødtes med en kvinde et sted ude på vestkysten, som bl.a. har skrevet en bog om det at leve i et voldeligt forhold. Jeg synes, at lige præcis den bog, som jeg for nylig har læst færdig, meget godt illustrerer den problemstilling, som er på dagsordenen her i dag. Hun var i årevis udsat for gentagne chikanerier og forfølgelse fra en eksmand, og det endte faktisk med, at et af hendes børn slog den pågældende mand ihjel.

Det er en meget, meget tragisk historie, og jeg tror, at ingen af os er i tvivl om, hvordan det kan have været for de her børn, hvor frygteligt det har været for dem at se deres mor blive udsat for de her ting, hvor hjælpeløse og magtesløse de må have følt sig, og hvor frygteligt det må være at skulle beskytte sin mor og komme til at slå en mand ihjel på den baggrund.

Der er nok et af de groveste eksempler, som jeg kender til, men der er ingen tvivl om, at vi er nødt til at gøre alt, hvad vi kan på det her område, for at hjælpe både børnene og de kvinder, som bliver udsat for vold.

Det er vigtigt, at vi ser på tingene i børneperspektiv, og det synes jeg egentlig ikke at forslaget her i dag gør. Jeg tror sådan set, at børnene er ligeglade med, om far eller mor får en højere straf. Jeg tror, at vi skal ind og hjælpe familierne meget mere, end vi gør i dag. Derfor er jeg også rigtig glad for, at ministeren kom med nogle tilkendegivelser om, at det skal være muligt at behandle voldelige partnere. Det er også noget, som man kunne se på Ritzau i dag, der er ønsket af Landsforeningen af Kvindekrisecentre.

Jeg er for så vidt enig i, at det kan være en skærpente omstændighed, at børnene har måttet se på, mens en af forældrene har fået tæv af den anden forælder. Jeg synes faktisk, at det er helt o.k., at det indgår som en skærpente omstændighed. Man kan jo sige, at forslaget her jo så er blevet overflødig, fordi ministeren netop i dag har givet Rigsadvokaten besked om, at anklagemyndigheden skal søge at udnytte den mulighed i fremtiden. Så man kan jo sige, at på en vis har forslagsstillerne fået noget credit for det her forslag i dag.

Jeg synes også, vi skal se meget mere på, hvordan vi kan støtte de her børn, som har været udsat for traumatiserende oplevelser. Jeg har jo set nogle af de børn i folkeskolen, og jeg ved godt, hvordan det påvirker dem i forhold til indlæringssevne, i forhold til venskaber, i forhold til depressioner, angst, ondt i maven osv. Vi skal sikre, at de her børn bliver set, og at de får hjælp. Der er også noget, der tyder på, at det er ret nød-

vendigt, at vi gør det, for kigger man på – og det har jeg nævnt tidligere i dag – f.eks. de voldelige mænd, viser det sig, at 80 pct. af dem kommer fra et hjem med vold i deres barndom. De gentager altså volden, fordi de ikke på noget tidspunkt har mødt nogen form for hjælp eller nogen form for terapi. Det synes jeg vi skal sikre.

I forhold til kvinderne er det langt mere usikkert. Vi ved faktisk ikke ret meget om de kvinder, der er udsat for vold. Vi mangler forskning i, hvem de kvinder er. Kommer de også fra voldelige hjem, eller hvad er deres baggrund? Det ville hjælpe os rigtig meget, hvis vi vidste noget mere om dem. I SF ville vi rigtig gerne have, at justitsministeren fik afsat nogle midler til at forske i det.

Men udgangspunktet må være, og det vil være mine afsluttende ord, at vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at sikre de her børn. Skærpede straffe gør det ikke alene. Det er en anerkendelse af børnenes situation. Jeg tror, at hvis vi virkelig, virkelig vil hjælpe dem, skal vi hjælpe dem med at bevare den far, som de ofte vil føle en meget, meget stor loyalitet over for, og vi skal hjælpe den far til at være far og til at lade være med at slå mor. Det gælder selvfølgelig også de omvendte tilfælde, for der findes jo også kvinder, som rent faktisk slår deres mænd.

Kl. 15:07

Formanden:

Tak til fru Karina Lorentzen Dehnhardt, og så er det hr. Tom Behnke som ordfører.

Kl. 15:07

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Jeg synes, det er nødvendigt at starte her med at sige, at jeg ikke tror, at forslaget her kun omhandler børn, der overværer vold, der bliver udøvet i familien. Det må jo gælde børn, der oplever vold udøvet mod nogen dem nærtstående, uanset hvem det er, der udøver volden. Der er jo også en række tilfælde, hvor børns forældre af den ene eller den anden årsag bliver overfaldet af fremmede. Der kan være tale om hjemmerøverier, hvor børn oplever, hvordan deres forældre bliver udsat for vold og det, der er værre. Så det må være således, at forslaget her dækker enhver situation, hvor barnet overværer, at mor eller far eller andre nærtstående bliver udsat for vold. Sådan læser jeg i hvert fald forslaget, og det synes jeg er ret relevant at få præciseret her, så vi ikke bare gentager den debat, vi tidligere på dagen i dag har haft.

Når man ser på forslaget her, kan man se, at det jo er et rigtig godt forslag, ikke mindst fordi justitsministeren og Det Konservative Folkeparti har den samme tanke og rent faktisk også har gjort noget ved tingene. Det er et godt forslag på den måde, at det er vigtigt, at vi får sat fokus på det her område. Det er vigtigt, at vi får indskærpet, hvordan spillereglerne egentlig allerede i dag er.

Det er vigtigt, at vi får sat fokus på det, for jeg tror faktisk, at det, at børn overværer, at mor eller far får bank eller på anden måde bliver udsat for vold, er en værre belastning; end hvis barnet selv fik nogle på hovedet. Det tror jeg. Jeg tror også, at vi alle sammen kender det fra os selv. Det, at man overværer, at der er nogen, der bliver udsat for et overgreb, og man er magtesløs i forhold til at gøre noget, er altså en forfærdelig psykisk belastning. Man står der og ved godt, at det er forkert og det er forfærdeligt, det der sker, men man kan ingenting foretage sig. Det er jo den magtesløshed, der sidder i krop og sjæl, ikke mindst i sjælen, i mange, mange år efter.

Derfor skal det selvfølgelig være særdeles straffeskærpende, når børn overværer vold, og sådan er det jo heldigvis også allerede i dag. Det var jo det, vi ret hurtigt fandt ud af, nemlig at lovgivningen sådan set er god nok. Lovgivningen er således, at det er straffeskærpende, når børn overværer vold, men forudsætningen for, at det kommer med ved strafudmålingen, er jo, at politiet i første omgang har sørget for i rapporten at beskrive, at der er børn, der har overværet volden. Det er jo hele forudsætningen for, at der overhovedet er nogen, der ved, at det er tilfældet.

Det næste er så, at anklagemyndigheden husker at sørge for over for domstolene at påpege, at der er børn, der har overværet volden, og at anklagemyndigheden argumenterer for, at det jo er straffeskærpende. Hvis anklagemyndigheden gør det, kan domstolene tage det med, når straffen skal udmåles, og når det er tilfældet, er det altså almindelig praksis, at domstolene tillægger det straffeskærpende virkning, at børn har overværet den vold, der er blevet udøvet. Derfor er det jo rigtig godt, at justitsministeren nu har bedt Rigsadvokaten om at indskærpe over for både politi og anklagemyndighed, at man skal huske at have de omstændigheder, der taler i den straffeskærpende retning, med i rapporten og i fremstillingen ved domstolene.

Lad mig så også nævne, at én ting jo er at få straffet gerningsmændene, uanset om det nu er

nogle i familien eller uden for familien, men det næste er også at tage hånd om de børn, der har oplevet den her vold. Det er jo ikke nok for dem, at den, der har udøvet volden, får en højere straf; for børnene er det vigtigt, at der bliver taget hånd om dem. Der synes jeg lige, det er værd at nævne, at der i satspuljemidlerne er afsat penge til nye initiativer, således at børn under 6 år, der kommer på krisecentre, har mulighed for at få psykologbistand. Det er et nyt tiltag, netop fordi man har erkendt – vi har erkendt – at det er utrolig vigtigt, at der bliver taget hånd om de her børn, og at der er psykologer, der ligesom kan hjælpe dem videre med at bearbejde de oplevelser, de har haft, så de kan komme videre i deres liv. Det tror jeg er helt afgørende. Derfor tror jeg også, at den forsøgsordning og det nye initiativ, som satspuljen finansierer, er et forsøg og en ordning, der kommer til at løbe i mange år. Det håber jeg i hvert fald fra konservativ side.

Så samlet set er vi altså enige i, at det er fuldstændig uacceptabelt, at børn overværer vold. Vi er enige i, at det skal være straffeskærpende, men vi er ikke enige i, at vi behøver at lave et nyt lovforslag, for det er allerede i dag med den eksisterende lovgivning en straffeskærpende foranstaltning. Det vigtige er imidlertid, at domstolene ved, at børn har overværet den vold, der er udøvet, og derfor skal anklagemyndigheden huske det. Derfor er det godt, at Rigsadvokaten på justitsministerens opfordring nu har indskærpet, at man skal huske at gøre det.

Kl. 15:12

Formanden:

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning fra fru Marlene Harpsøe.

Kl. 15:12

Marlene Harpsøe (DF):

Som jeg også tidligere har sagt her i dag, er jeg glad for, at vi i Dansk Folkeparti har fremsat det her beslutningsforslag, og at vi på selve dagen, hvor vi skal behandle beslutningsforslaget om en skærpet straffesættelse, når et barn overværer vold, hører, at justitsministeren langt om længe er gået ind i den her sag og nu vil pålægge domstole, anklagemyndighed og politi at gøre brug af det værktøj, der er i lovgivningen i dag.

Men kan hr. Tom Behnke ikke bekræfte, at det er sådan i lovgivningen i dag, at det *kan* være en skærpende omstændighed i strafudmålingen, når et barn er vidne til vold mod f.eks. barnets mor? Det er altså således ikke et automatisk

krav, at det skal være en skærpende omstændighed, men det kan være det. Kan hr. Tom Behnke ikke bekræfte det?

Kl. 15:13

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 15:13

Tom Behnke (KF):

Jeg kan bekræfte, at alle vi retsordførere blev opmærksomme på det her område, da pressen rejste en helt konkret sag. Dansk Folkeparti satte sig til tastaturet og skrev et beslutningsforslag. Den løsning valgte jeg ikke. Jeg valgte at gå til justitsministeren, som jeg er partifælle med og har mulighed for jævnlige tale med, og sige, at jeg her syntes, der var et område, vi skulle gøre noget ved. Sammen fandt vi ud af, at hov, det står allerede i lovgivningen, at det er straffskærpende. Så det er altså ikke det, der er interessant; det er ikke interessant at lave ny lovgivning. Det, der er interessant, er at sørge for, at det her bliver fremført i retten. Derfor blev vi enige om, at det var der, vi skulle satse, det var det, vi skulle satse på, og det er det, ministeren har satset på.

Så vi har bare valgt hver vores fremgangsmåde i forhold til at gøre noget ved området og problemstillingen, og det viser sig så, at den fremgangsmåde, som jeg som konservativ retsordfører valgte, er den, der er blevet virkeliggjort.

Kl. 15:14

Formanden:
Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 15:14

Marlene Harpsøe (DF):

Så det, hr. Tom Behnke her påstår, er, at det, som Dansk Folkeparti har fremsat et beslutningsforslag om, nemlig en skærpet straffsættelse, når et barn er vidne til vold – som vi jo behandler her i dag, og som ministeren så tilfældigvis også i dag har meldt ud i pressen at han sådan set ønsker at indskærpe over for anklagemyndigheden – sådan set er noget, man fra regeringens side har arbejdet længe med. Hvorfor har vi så ikke hørt noget fra regeringen? Hvorfor er der så ikke sket noget?

Helt ærligt, det burde jo ikke være så svært at ringe til Rigsadvokaten og sige: Nu skal du høre her, hr. rigsadvokat, vi vil gerne have, at du indskærper over for anklagemyndigheden og politiet, at de selvfølgelig følger lovgivningen, således at det i højere grad er en skærpende omstændighed, når et barn er vidne til vold mod en

til barnet nærtstående person. Det kunne man have gjort for længe siden. Det må hr. Tom Behnke nu en gang erkende.

Hvorfor skal der et beslutningsforslag til fra Dansk Folkepartis side, før det bliver til virkelighed?

Kl. 15:15

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 15:15

Tom Behnke (KF):

Men det skulle der jo heller ikke; det har jeg netop redegjort for her, og det kan selvfølgelig også dokumenteres, hvis man har behov for det.

Jeg synes ikke, det er relevant i den her sammenhæng at lave et kapløb om, hvem det var, der den 14. april 2009 først var opmærksom på problemstillingen, prøvede at gøre noget ved det og fik afdækket, hvad problemet egentlig er. Er problemet manglende muligheder i lovgivningen? Eller er problemet, at politi og anklagemyndighed måske indimellem glemmer at fremføre det som et argument i retten? Det sidste var tilfældet, for det, der har vist sig ved de stikprøveundersøgelser, man har lavet, er, at der i de sager, hvor det har været fremført, at børn har overværet volden, er sket straffskærpende. Det vil sige, at hvis man bare sørger for at huske at nævne det ved domstolene, sker der straffskærpende – men det er forudsætningen for, at det sker, for domstolene kan jo ikke vide mere end det, de får at vide gennem de dokumenter og argumenter, der bliver fremlagt i retten. Det er derfor det, der er løsningen på det her, løsningen på at sikre, at i der enhver sag, hvor børn har overværet vold, skal ske straffskærpende. Det sker ved den fremgangsmåde, som justitsministeren har valgt. Det er således, vi har fået det realiseret; og det er dog det, der er vores fælles mål. Jeg synes bare, at vi skal kvittere hinanden for det og sige: Det var godt, vi fik taget hånd om det, nu sker der noget.

Kl. 15:16

Formanden:

Tak til hr. Tom Behnke. Der er ikke ønsker om yderligere korte bemærkninger.

Så er det fru Marianne Jelved som ordfører.

Kl. 15:16

(Ordfører)

Marianne Jelved (RV):

Det Radikale Venstre har i forskellige sammenhænge haft sat fokus på vold i hjemmet. Vi har bl.a. været primus motor for en konference om vold i hjemmet afholdt i Folketinget som led i

Europarådets kampagne om det emne. Vi har i satspuljeregi arbejdet for at få afsat betydelige midler til Mødrehjælpen, fordi Mødrehjælpen har udviklet nogle behandlingsmetoder, som vi synes det var en god idé at få udbredt til kommunernes kendskab, og vi har adresseret problemstillingen i vores Social 2015-plan med bl.a. forslag om opsporing af sårbare mødre, iværksættere og frivillige organisationer.

Der er ikke nogen som helst diskussion om, at der skal sættes ind for at hjælpe familier med vold i hjemmet. Det er helt uacceptabelt, at det sker, og det er helt uacceptabelt, at børn må opleve vold mod nærtstående personer. Vi ved, hvor traumatiserende det er for børn at vokse op under sådan nogle omstændigheder, og vi ved, at risikoen for, at børnene selv engang bliver ofre eller voldsmænd senere i livet er mangedoblet i denne gruppe. Det synes derfor ret og rimeligt at tillægge det, at børn overværer voldshandlinger, betydning ved strafudmålingen. Som formanden for landsorganisationen af kvindekrisecentre udtaler i Jyllands-Posten i dag, er fysisk vold mod kvinder at betragte som psykisk vold mod børn. Begge overgreb bør naturligvis straffes.

Forslaget, som vi behandler her i dag, er rejst på grundlag af en udtalelse fra Børns Vilkår, hvor det kritiseres, at det ikke er en straffeskærpende omstændighed eller i hvert fald ikke kan læses ud af dommene, når børn har overværet vold mod eksempelvis deres mor. Der er dog tilsyneladende, jævnfør ministerens redegørelse her i dag, ikke nogen straffelovmæssige barrierer for, at det kan udløse skærpet straf, hvis børn har overværet volden. Rigsadvokaten har fremlagt konkrete eksempler på domme, hvor det på baggrund af anklagerens påstand er tillagt betydning ved strafudmålingen, at et barn har overværet voldsudøvelsen. Men samtidig fremgår det jo også af dagspressen, at Rigsadvokaten nu vil indskærpe over for anklagerne landet over, at der skal nedlægges påstand om straffeskærpelse, hvis børn har bevidnet overgreb.

Det tjener til forslagsstillernes ros, at det tilsyneladende krævede et beslutningsforslag for at få justitsministeren til at agere i sagen, og vi finder, at det annoncerede initiativ er godt og rigtigt. Det kan undre, at landets anklagere tilsyneladende har behov for sådan et hyrdebrev fra Rigsadvokaten, og det gør det relevant at forfølge sagen yderligere.

I almindelighed finder vi det i Det Radikale Venstre mest relevant, at en straffeskærpelse fore-

lægges et sagkyndigt udvalg under Advokatrådet, så gode ideer sættes ind i en større sammenhæng. Så vi er grundlæggende tilbageholdende med at fratage dommerne den opgave, det er at vurdere alle sagens omstændigheder hver eneste gang og uden undtagelse, og derfor vil vi forudsætte en grundig analyse og et grundigt beslutningsgrundlag, før vi vil kunne støtte et indgreb af den slags i det forslag, som vi behandler her i dag, hvis det er, at det er nødvendigt. Men vi har forstået på ministeren, at det ikke skulle være nødvendigt.

Vi har altså sympati for de hensyn, som forslagsstillerne ønsker at varetage, og vi har ingen sympati for voldsmænd, der udøver vold, uanset hvor de gør det, eller vold mod børn eller vold, der foregår, mens børn overværer det.

Skulle der være et flertal i Retsudvalget for at pålægge justitsministeren at udbede sig en udtalelse fra Straffelovrådet om det hensigtsmæssige i en ændring, vil Det Radikale Venstre selvfølgelig bakke op om det. I den her sag er vi glade for, at det synes at være sund fornuft og ret og rimeligt og faktisk også er en del af gældende retspraksis, men vi finder det hensigtsmæssigt at få praksis yderligere belyst, enten ved udtalelser fra en sagkyndig eller ved en nærmere redegørelse fra Rigsadvokaten: Hvis man ikke som udgangspunkt altid nedlægger påstand om straffeskærpelse i disse situationer, hvad er begrundelsen da? Og oplever Rigsadvokaten, at sådanne påstande afvises i retten?

Det Radikale Venstre har i forskellige sammenhænge haft sat fokus på vold i hjemmet. Vi har bl.a. været primus motor for en konference om vold i hjemmet afholdt i Folketinget som led i Europarådets kampagne om det emne. Vi har i satspuljeregi arbejdet for at få afsat betydelige midler til Mødrehjælpen, fordi Mødrehjælpen har udviklet nogle behandlingsmetoder, som vi synes det var en god idé at få udbredt til kommunernes kendskab, og vi har adresseret problemstillingen i vores »En social 2015-plan« med bl.a. forslag om opsporing af sårbare mødre, iværksættere og frivillige organisationer.

Der er ikke nogen som helst diskussion om, at der skal sættes ind for at hjælpe familier med vold i hjemmet. Det er helt uacceptabelt, at det sker, og det er helt uacceptabelt, at børn må opleve vold mod nærtstående personer. Vi ved, hvor traumatiserende det er for børn at vokse op under sådan nogle omstændigheder, og vi ved, at risikoen for, at børnene selv engang bliver ofre eller voldsmænd senere i livet er mange-

doblet i denne gruppe. Det synes derfor at være ret og rimeligt at tillægge det, at børn overværer voldshandlinger, betydning ved strafudmålingen. Som formanden for landsorganisationen af kvindekrisecentrene udtaler i Jyllands-Posten i dag, er fysisk vold mod kvinder at betragte som psykisk vold mod børn. Begge overgreb bør naturligvis straffes.

Forslaget, som vi behandler her i dag, er rejst på grundlag af en udtalelse fra Børns Vilkår, hvor det kritiseres, at det ikke er en strafskærpende omstændighed eller i hvert fald ikke kan læses ud af dommene, når børn har overværet vold mod eksempelvis deres mor. Der er dog tilsyneladende, jævnfør ministerens redegørelse her i dag, ikke nogen straffelovmæssige barrierer for, at det kan udløse skærpet straf, hvis børn har overværet volden. Rigsadvokaten har fremlagt konkrete eksempler på domme, hvor det på baggrund af anklagerens påstand er tillagt betydning ved strafudmålingen, at et barn har overværet voldsudøvelsen. Men samtidig fremgår det jo også af dagspressen, at Rigsadvokaten nu vil indskærpe over for anklagerne landet over, at der skal nedlægges påstand om strafskærpende, hvis børn har bevidnet overgreb.

Det tjener til forslagsstillernes ros, at det tilsyneladende krævede et beslutningsforslag at få justitsministeren til at agere i sagen, og vi finder, at det annoncerede initiativ er godt og rigtigt. Det kan undre, at landets anklagere tilsyneladende har behov for sådan et hyrdebrev fra Rigsadvokaten, og det gør det relevant at forfølge sagen yderligere.

I almindelighed finder vi det i Det Radikale Venstre mest relevant, at en strafskærpende forelægges et sagkyndigt udvalg under Advokatrådet, så gode ideer sættes ind i en større sammenhæng. Så vi er grundlæggende tilbageholdende med at fratage dommerne den opgave, det er at vurdere alle sagens omstændigheder hver eneste gang og uden undtagelse, og derfor vil vi forudsætte en grundig analyse og et grundigt beslutningsgrundlag, før vi vil kunne støtte et indgreb af den slags i det forslag, som vi behandler her i dag, hvis det er, at det er nødvendigt. Men vi har forstået på ministeren, at det ikke skulle være nødvendigt.

Vi har altså sympati for de hensyn, som forslagsstillerne ønsker at varetage, og vi har ingen sympati for voldsmænd, der udøver vold, uanset hvor de gør det, eller vold mod børn eller vold, der foregår, mens børn overværer det.

Skulle der være et flertal i Retsudvalget for at pålægge justitsministeren at udbede sig en udtalelse fra Straffelovrådet om det hensigtsmæssige i en ændring, vil Det Radikale Venstre selvfølgelig bakke op om det. I den her sag er vi glade for, at det synes at være sund fornuft og ret og rimeligt og faktisk også er en del af gældende retspraksis, men vi finder det hensigtsmæssigt at få praksis yderligere belyst, enten ved udtalelser fra en sagkyndig eller ved en nærmere redegørelse fra Rigsadvokaten: Hvis man ikke som udgangspunkt altid nedlægger påstand om strafskærpende i disse situationer, hvad er begrundelsen da? Og oplever Rigsadvokaten, at sådanne påstande afvises i retten?

Kl. 15:20

Formanden:

Tak til fru Marianne Jelved. Der er ikke ønske om korte bemærkninger, så det er fru Marlene Harpsøe som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 15:21

(Ordfører for forslagsstillerne)

Marlene Harpsøe (DF):

Også til det her forslag fra Dansk Folkeparti, ligesom til det foregående forslag om kamphunde, var der her – sådan lød det for mig i hvert fald – bred enighed om, at det selvfølgelig er vigtigt, at der er tale om en strafskærpende, når et barn overværer vold. Jeg vil også sige tak til de forskellige ordførere for deres taler og deres bidrag til debatten. Vi vil selvfølgelig fortsætte debatten, hvis man ønsker det og stiller spørgsmål til mig.

Jeg vil også sige til justitsministeren, at vi i Dansk Folkeparti selvfølgelig er glade for, at Dansk Folkeparti har kunnet være med til at lægge et pres på regeringen for at sikre, at det her bliver en realitet. Jeg er godt klar over, at justitsministeren ikke ønsker, at det helt automatisk skal være en strafskærpende omstændighed, men at det stadig væk kun kan være en strafskærpende omstændighed i straffeloven. Men vi er positive over for, at ministeren rent faktisk, efter at Dansk Folkeparti her har fremsat det her forslag, som vi skal behandle, har ytret, at Rigsadvokaten nu skal indstille over for anklagemyndigheden, at det altså skal tillægges betydning, når der i en retssag netop er tale om børn, der overværer vold.

For snart nogle måneder siden havde jeg et meget givtigt besøg af Joan-Søstrene, som videregav nogle ideer til mig, hvormed vi fra politisk side kunne sikre nogle bedre forhold for personer, der udsættes for partnervold. På det møde

blev jeg bl.a. præsenteret for det her forslag om, at det selvfølgelig helt automatisk skal være en strafs-kærpende omstændighed, hvis et barn er vidne til vold mod en af forældrene.

Jeg synes, at det var et ret interessant forslag, fordi det netop hurtigt gik op for mig, at det i dag ikke automatisk er en skærpende omstændighed ved strafudmålingen, når eksempelvis far har slået mor og datter og søn har set på. Det gør, at barnets retsstilling i den her situation ikke er retfærdig, og derfor gik vi fra Dansk Folkepartis side også straks i gang med at formulere et beslutningsforslag med krav om, at det skal være en skærpende omstændighed.

Som ministeren har redegjort for, kan det jo i dag have betydning for strafudmålingen, hvis volden er udøvet, mens et barn har set på. Men Dansk Folkeparti synes ganske enkelt ikke, at det er godt nok. Vi mener, at det skal være sådan, at det helt automatisk *skal* være en skærpende omstændighed, når et barn er vidne til vold mod f.eks. barnets mor. Nu er jeg også ligestillingsordfører, så jeg vil også lige huske at sige, at der også kan forekomme vold mod barnets far begået af moren. Og i alle situationer bør det være sådan, at det skal være en strafs-kærpende omstændighed, når barnet har set på.

Hr. Tom Behnke fra Det Konservative Folkeparti var inde på, som han så rigtigt havde bemærket, at det her ikke kun gælder i forhold til partnervold. Vores forslag går også ud på, at er det sådan, at ens mor f.eks. bliver slået ned på gaden og man er vidne til det overfald, også selv om det er en vildt fremmed, der begår det her overfald og er voldelig mod ens mor, så skal det automatisk være strafs-kærpende i strafudmålingen. Det havde den konservative ordfører så helt rigtigt bemærket.

Men vold i hjemmet og blandt ægtefolk og kærester er desværre udbredt. Heldigvis har en stor indsats bevirket, at antallet af personer, der udsættes for vold i et parforhold, er faldende. Således mener man, at der i dag er ca. 28.000 kvinder og ca. 9.000 mænd, der udsættes for vold af en partner, en ægtefælle eller en kæreste.

Men det er ikke kun den person, som volden fysisk rammer, der er offer. Som Socialdemokraternes ordfører bl.a. også var inde på, er der også et andet offer, og det er det barn, der overværer volden. De mange børn, som årligt ser, at far slår mor, er i høj grad også ofre. Mellem 20.000 og 22.000 danske børn lever i hjem med vold. Op imod 10.000 af disse børn overværer

volden. De overværer f.eks. moren blive slået, blive tæsket og få rigtig, rigtig ondt.

Det kan have mange konsekvenser for børn at være vidne til vold. Børnene kommer ofte til at lide af utryghed, angst, lav selvfølelse, depression, uro, aggression eller generel frygt. Det er en rigtig, rigtig kedelig måde at starte livet på for et så ungt menneske. Nogle børn får også somatiske symptomer som hovedpine, mavepine og søvnløshed eller tisser i sengen.

Kl. 15:25

Det kan være utrolig invaliderende for et barn at opleve vold mellem sine forældre. For barnet er forældrene nogle, man har tillid til, nærer kærlighed til, og som jo er barnets beskyttere. Når der er vold i familien, skabes der stor uro i barnets verden, i familiens verden, og ligesom det har konsekvenser for den, der fysisk bliver ramt af volden, har det altså også meget store konsekvenser for barnet, der overværer den vold.

Dansk Folkeparti mener, at det er uacceptabelt, at barnets retsstilling i straffesager om vold ikke er bedre, end den er i dag. I dag *kan* det være en strafs-kærpende omstændighed, hvis et barn overværer vold mod sine forældre, men det er det ikke automatisk, og når barnet er et lige så stort offer som den, der fysisk rammes af knyttede næver og hårde slag, bør konsekvenserne for barnet helt automatisk være en skærpende omstændighed ved strafudmålingen.

Jeg synes, det er positivt, at ministeren, efter at Dansk Folkeparti har fremsat dette beslutningsforslag, over for anklagemyndigheden har taget initiativ til at sige, at man nu i alle retssager altså skal sørge for at fremføre, at man ønsker, at det skal være en skærpende omstændighed i strafudmålingen, når et barn har været vidne til den vold, som er sket. Jeg synes da, at det vil være positivt, hvis det så også sker, og jeg synes, at det vil være det mest rigtige, hvis ministeren inden for en overskuelig tid kommer med en evaluering af, om det er sket, om man rent faktisk har taget det til sig hos anklagemyndigheden, og vigtigst af alt: Har domstolene lyttet til anklagemyndigheden, har man taget det med i strafudmålingen som en skærpende omstændighed, at barnet har overværet vold?

Jeg vil spørge ind til det over for ministeren under udvalgsbehandlingen, for jeg tror, at også ministeren må være interesseret i, at det, som ministeren gerne vil have, og det, som Dansk Folkeparti og så mange andre partier i det her Folketing gerne vil have, bliver til virkelighed,

at det ikke bare ender med en indskærpelse over for anklagemyndigheden og bare bliver ved det. Vi skal sikre, at det rent faktisk bliver til virkelighed. Derfor vil jeg gå meget tæt på det her område og selvfølgelig tage det op med ministeren alle de gange, jeg kan, for at sikre, at det rent faktisk sker, at det bliver brugt som en strafskærpelse omstændighed. Det synes jeg er utrolig vigtigt.

Det var det, jeg havde. Jeg synes, at det er godt, at vi har fået nogle ændringer igennem i dag, og selv om det ikke virker, som om der er politisk flertal for vores forslag, synes jeg da, det er positivt, at ministeren nu, som fru Marianne Jelved fra Det Radikale Venstre også var inde på, efter pres, og efter at vi har fremsat det her beslutningsforslag, vælger at gøre noget ved sagen. Det er selvfølgelig godt, selv om vi ikke får et flertal for vores forslag, at der alligevel sker noget, for det er det, der er vigtigt i den her sag. Det er utrolig vigtigt, at vi får børnenes retsstilling med, og jeg er glad for, at det nu sker. Vi vil følge meget nøje op på, om det, som ministeren og Rigsadvokaten nu indskærper over for anklagemyndigheden, også sker.

Kl. 15:29

Formanden:

Tak til fru Marlene Harpsøe. Der er ikke ønsker om korte bemærkninger, og hermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, og det er ikke tilfældet, er det vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

7) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 181:

Forslag til folketingsbeslutning om skærpede krav til dyrevelfærd.

Af Marlene Harpsøe (DF) m.fl.
(Fremsættelse 14.04.2009).

Kl. 15:29

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet, og det er justitsministeren, der lægger for.

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Beslutningsforslaget pålægger regeringen inden udgangen af 2009 at fremsætte et forslag til lov om ændring af dyreværnsloven. Dette lovforslag skal ifølge forslagsstillerne indeholde en række initiativer, som spænder lige fra højere strafferammer til et forbud mod import af foie gras.

Som bekendt har regeringen for nylig fremsat et forslag til ændring af dyreværnsloven. Lovforslaget er netop blevet andenbehandlet, og jeg forventer, at det vil kunne vedtages, inden Folketinget går på sommerferie.

Regeringens lovforslag lægger op til en række ændringer af dyreværnsloven, ændringer, der skal skærpe reglerne og dermed sikre en bedre velfærd for vores dyr. I al ubeskedenhed mener jeg faktisk, at regeringens lovforslag indeholder de ændringer af dyreværnsloven, der er behov for på nuværende tidspunkt. Som det vil fremgå af det følgende, kan regeringen derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Jeg vil ikke i den forbindelse gennemgå samtlige enkeltdele i beslutningsforslaget, men begrænse mig til at knytte nogle kommentarer til nogle af de initiativer, der lægges op til i beslutningsforslaget.

Lad mig starte med forslaget om, at der indføres en generel skærpelse af straffene for overtrædelse af dyreværnsloven. Det er uden for enhver diskussion, at dyr, der er i menneskers varetægt, skal behandles forsvarligt og omsorgsfuldt. Vanrøgt eller anden uforsvarlig behandling af dyr er alvorlige overtrædelser, der fra samfundets side bør reageres fast og konsekvent over for.

Jeg er altså helt enig med forslagsstillerne i, at personer, der ikke kan finde ud af at behandle deres dyr ordentligt, skal kunne idømmes en passende straf. Denne regering har da også allerede ad flere omgange skærpet straffene for overtrædelse af dyreværnslovgivningen for at sikre, at straffene afspejler forholdenes grovhed.

Noget af det første, som regeringen efter sin tiltræden i 2001 tog initiativ til på dyrevelfærdsområdet, var således at bede Rigsadvokaten om at undersøge sanktionsniveauet i dyreværnslovene. Det var en undersøgelse, der resulterede i, at vi i sommeren 2003 gennemførte en generel skærpelse af bødeniveauet i sager om overtrædelse af dyreværnslovgivningen.

I forbindelse med indførelse af klippekortordningen for dyretransporter i 2007 gennem-